

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları: 1347

Hasar Tespiti
Ömer İdris Akdin

Yayın Koordinatörü
Murat Aydemir

Editör
Veysel Altuntaş

Kapak Tasarım
Yılmaz Cahit Aydın

İç Tasarım
R. Ahmet Akay

ISBN: 978-625-428-555-4

1. Baskı, Ağustos 2024, Ankara, 1.000 Adet

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.

Bu eser Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık
Ticaret İşletmesi Yönetim Kurulu'nun 12.07.2024
tarih ve 189 sayılı kararıyla uygun görülmüştür.

Yayıncı Sertifika No: 48058

TDV

YAYIN MATBAACILIK TİC. İŞLETMESİ
BASIMEVİ | PRINTING HOUSE

Ostim OSB Mh. 1256. Cd. No: 11
Yenimahalle/ANKARA

Tel: 0312 354 91 31 (pbx)

Faks: 0312 354 91 32

e-posta: bilgi@tdv.com.tr

HASAR TESPİTİ

ömer idris akdin

ÖMER İDRİS AKDİN

1966 Trabzon/Vakfıkebir doğumlu. *Yolcu ve Kent Kültürü* dergilerinin genel yayın yönetmeni. Yakın zamana kadar deneme ve öykü türü kitaplarını Ferhat Kalender adıyla yayınladı. Bunlar: *Morgun Son Delikanlısı, Yol ve Kavil, Kara Yazılar*. Ömer İdris Akdin adıyla ise *Gerisi Hikâye* ve *Mümkün Mertebe* adlı öykü kitapları bulunuyor.

Kısa adı SİYAH olan Samsun İnsani Yardım Hareketi'ni kurdu. Bu bağlamda dünyanın birçok bölgesinde insan hakları ve insani yardım alanlarında çalışmalar ve araştırmalar yaptı. Yurtdışında çektiği fotoğraflardan oluşan "Zamanın Kıyısında İnsan" başlıklı fotoğraf sergileri de açan Akdin; *Tarihte Ermeniler ve Pontus Meselesi* (Araştırma), *Gelişim Sürecinde Türkiye ve Avrupa Birliği* (Araştırma), *Mülakat* (Yaşayan Edebiyat) bağlamında editörlük çalışmalarına imza attı.

İÇİNDEKİLER

Bismillah Daim	2
Buradayız	5
Hiza	8
Gülen Defter Ağlayan Kitap	13
Nereden Başlamalı?	14
Özgürlük Güzeldir!	18
Sözün Coğrafyası	19
Ancak Birbirimizi Sevdiğimizde	21
Erdemin Kanatlarında	23
Hakikat Perdesinden Yansıyan	25
Hep Bir Bahar Temennisi	27
Birbirimizi Sevmedikçe	29
Bir Duaya Tutunarak	31
Ret ile Başlıyor Her Şey	33
Bu Toprağın Diliyle Konuşmak	36
Bir Bilinç Evreni Kurmak	38
Döndüğünde Bütün Vücudu ile Dönen Bir Adam	41
Kaostan Dengeye Kaç Adım Var?	43
Yüreklere Dönüş	46
Köklerde Olan	50
Sanrıların Ötesinde	53
Cahildim Dünyanın Rengine Kandım	58

Düştüğümüz Yer de Kalkacağımız Yer de Kutsal	60
Hasar Tespiti-I.	64
Hasar Tespiti-II.	68
Hasar Tespiti-III	72
Hasar Tespiti-IV	75
Nerede Durduğumuzu Bilmek	80
Özgürlük Böyledir.	84
Bilginin Toplumunu	87
Kitapların Dilinden Zamanın Ruhu.	91
Kırmızı Kelimeler Zamanı.	99
İyi Çocuklar İçin Güzelleme	102
Kaybolma Sakın	103
Özgürlüğün Yitik Sancağı	105
Saatli Maarif Takvimi	110
Quo Vadis?	114
Çanakkale'de Olan	118
Kudüs Bize Neyi Anlatır?	122
Selamünaleyküm	129

Bir zamanlar çölün kalbinde Mekke adı verilen derin ve susuz bir kuyu vardı. İnsan teki vakit ikindiye erdiğinde kuyuya doğru eğildi. Karanlığa şöyle fısıldadı: "Kovulmuş şeytanın şerrinden Âlemlerin Rabbi Allah'a sığınırım."

Bismillah Daim

Bismillah her sözün başıdır. Biz dahi başlarken onunla başlarız. İnanırız ki kalemimizden damlayan her sözün/sözcüğün üzerimizde hakkı vardır. Akıp giden zaman, varolagelen tarih ve coğrafyalar üzerindeki tekmil toplumların devinimi "söz"le anlam kazandı. Duyuşlarımız ve düşüncülerimiz kendini "söz"ün enlem ve boylamına göre yeniden biçimlendirdi. "Söz"ün dokunduğu her yeryüzü parçası bir medeniyet perspektifi kazanarak geleceğe miras kelimeler bıraktı. İnsanlar bu kelimelerle inşa ettikleri cümleleri kurgulayarak kendi tanımlarını ortaya koydular. Ve bu tanımlar medeniyetlerinin yapı taşlarını oluşturdu.

"Söz" başlangıcından beri iki ana karakter taşıyordu; biri açık, berrak, devingen bir yürüyüşe sahipken diğeri fısıltılı ve renksiz hâlde ilerliyor, önce yüzleştiği şeylerin rengini alıyor daha sonra onlara kendi rengini katıyordu. Çoğu zaman albenili ve çekici olan bu ikincisi oldu. Çünkü birinci söz muhababını kendi gerçekleriyle yüzleştirir ve doğru olana

yönlendirirken diğeri bulanık, tanımsız ve ayartıcı bir nitelik taşır. Wittgenstein, "söz"ün bir yaşama biçimine işaret ettiğini ve sözcüklerin yaşam ırmağında anlamlarının olduğunu belirtir. Ve ekler: "Dil olguların ve bütün olarak da gerçeğin resmidir." Böyledir, kimin dilini kullanıyorsanız onun bakış açılarıyla dünyayı anlıyorsunuz ve yaşama katılıyorsunuz demektir.

İnsan yaratıldığında meleklerin şaşkınlığını hatırlayın. "*Ey yaratıcımız*" diyorlardı, "*biz sana her dem şükür hâlindeyken, sen, duruşunda isyan bulunan bir varlık mı yarattın?*" demişlerdi. Ve insana kelimeleri, kelimelerle hakikatin bilgisine ulaşmayı öğretti yaratıcısı. İnsanın bütün varlıkların üzerinde bir konumda yükselişe geçmesi böyle başladı. İnsan "sözün tamamını dinleyip en güzeline uymayı" yaşamının merkezine koyduğunda yeryüzü dengesinin efendisi olarak; dahası "varlıkların en şerefli" olarak kabul gördü ve kendini yükseltti. Ama ne zaman ki "kendine verilenlerin üstün bir güç tarafından değil de nefsinin süreği" olduğu vehmine kapıldı, "aşağılık bir nesne" den başka bir şey kalmadı geriye.

İnsanın yeryüzünde duruşundaki ahenk, yürüyüşünün başlangıcında "verilmiş bir söz" üzere olmasıyla kaimdir. İnsan ile yaratıcısı arasındaki bu ahitleşme dünya serüveninin başlangıcıydı. İnsanı yok iken var, bilmez iken bilir, anlamsızken anlamlı kılan bir "söz" üstünde kuruldu her şey. Oysa insan kendisine verilmiş sözle, kelimelerle, bilgiyle kendini merkeze aldığında bir başka açıdan kendine tapmaya başladığında, diğer bir ifade ile kendini varoluşun merkezine koyduğunda özgürlüğünü kaybetti. Varlıkların efendisi konumuna yaratıcısının tasdiki ile

yükselirken, varlıkların en aşağılığı konumuna kendini ilah yerine koyarak, ilahlar üreterek, ilahlar alıp ilahlar satarak yuvarlandı. Ne kadar vehmi ve hırsı varsa o kadar ilahı piyasaya sürdü ve bu piyasa ilahlarına itibar edilmesi ve bu ilahların kutsanması için elinden gelen her türlü şeytani yöntemi denemeye başladı. Bugün yeryüzünün her tarafında olan bundan başka bir şey değil.

Hasılı: Bismillah her sözün başıdır. Ve dahi onunla devam ederiz. Cümlelerimiz ve kelimelerimiz anlam dünyamızın dışavurumlarıdır. Tanımlarımızı giydirdiğimiz zihinsel faaliyetler, bakış açılarımızın rengini ortaya koyar. Medeniyet perspektifimiz, geleceğe dönük kurgularımız ve duruşumuz "söz" ün hayatta karşılık bulması, hayatla birlikte hareket etmesi ve hayata istikamet vermesi ile kaimdir.